

Plan Odnowy Miejscowości
Nowa Wieś Lęborska
na lata 2011 – 2018

Nowa Wieś Lęborska 2011

SPIS TREŚCI:

Wstęp.....	3
1. Charakterystyka miejscowości	4
1.1. Położenie miejscowości	4
1.2. Historia	4
1.3. Przestrzenna struktura miejscowości	7
2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości	9
2.1. Zasoby przyrodnicze	9
2.2. Dziedzictwo kulturowe	9
2.3. Obiekty i tereny	9
2.4. Infrastruktura społeczna	10
2.5. Infrastruktura techniczna	11
2.6. Gospodarka i rolnictwo	11
2.7. Kapitał społeczny i ludzki	12
3. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości	12
3.1. Mocne strony	12
3.2. Słabe strony	12
3.3. Szanse	13
3.4. Zagrożenia	13
5. Opis i charakterystyka obszarów o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na położenie oraz cechy funkcjonalno – przestrzenne.	15

Wstęp

Jednym z warunków uzyskania dla konkretnej miejscowości wsparcia ze środków unijnych w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 jest stworzenie Planu Odnowy Miejscowości (dalej zwany Planem), w którym zawarta jest koncepcja rozwoju danej wsi i przedstawienie jej obecnego stanu i potencjału. Plan jest jednym z elementów wpływających na rozwój miejscowości i na poprawę warunków życia mieszkańców. Określa główne długofalowe cele i kierunki działania oraz alokację zasobów Nowej Wsi Lęborskiej, co ma na celu stworzenie szczegółowej koncepcji i wizji rozwoju. Przy opracowywaniu Planu, tak jak przy wszystkich działaniach związanych z odnową wsi, dużą rolę odgrywa zaangażowanie mieszkańców. W związku z tym w przygotowaniu dokumentu aktywnie brali udział mieszkańcy Nowej Wsi Lęborskiej wraz z Sołtysem i miejscowym Radnym Rady Gminy Nowa Wieś Lęborska.

Plan Odnowy Miejscowości Nowa Wieś Lęborska zgodny jest innymi dokumentami strategicznymi o charakterze lokalnym: ze Strategią Rozwoju Gminy Nowa Wieś Lęborska oraz z Programem Rozwoju Lokalnego Gminy Nowa Wieś Lęborska. Zawiera działania przewidziane do realizacji w latach 2011-2018 przez co określa główny kierunek rozwoju wsi i sposoby realizacji Planu.

Obszarem realizacji niniejszego Planu Odnowy Miejscowości jest wieś Nowa Wieś Lęborska.

1. Charakterystyka miejscowości

1.1. Położenie miejscowości

Miejscowość Nowa Wieś Lęborska położona jest w województwie pomorskim, w powiecie lęborskim, w środkowej części Gminy Nowa Wieś Lęborska przebiega przez nią droga wojewódzka nr 214 i trasa linii kolejowej (Lębork – Łeba). Leży na granicy z miastem Lębork. Wieś tworzy sołectwo Nowa Wieś Lęborska i jest siedzibą Gminy Nowa Wieś Lęborska z mieszczącym się w niej Urzędem Gminy. Na dzień 31 grudnia 2008 roku mieszkało tu 2445 osób.

1.2. Historia

Wieś usytuowana w dolinie rzeki Kisewki, dwa kilometry na północ od Lęborka. Od północnego zachodu jest ona otoczona morenowymi wzniesieniami Nowowiejskich Gór o średniej wysokości 106 m n.p.m.. W północno-wschodniej części wsi, na północnym, stromym stoku wzgórza Grodnik, przylegającym od południa do drogi wiodącej z Nowej Wsi Lęborskiej do Kębłowa, znajdują się szczątki średniowiecznego grodu. Tuż obok jest kopalnia piasku z pozostałościami wydm mioceńskich i skamielinami drobnych zwierząt morskich.

Nowa Wieś jest zapewne jedyną starą miejscowością ziemi lęborskiej, której pierwotnego miana nie znamy. Obecna nazwa jest tłumaczeniem miana wprowadzonego przez Zakon Krzyżacki zapewne przed nadaniem tej miejscowości praw chełmińskich przez komtura gdańskiego Henryka Rehtira 22.XI.1349r. We wstępie tego przywileju zaznacza się, że jest on tylko wznowieniem znacznie starszego aktu nadania, a zapis „nyedorf” znajdujemy już w opisie granic Redkowic z lat 1335-1341.

Krzyżacy napotkali tu niewątpliwie starą i licznie zamieszkałą osadę, bowiem należało do niej aż 100 włók /koło 1600 ha/, a sam kościół św. Katarzyny dysponował 6 włókami. Nadany jej obszar równał się obszarowi ówczesnego miasta Lęborka. Miała ona wspólnego duchownego z Lęborkiem, gdzie parafia posiadała tylko 1,5 włóki. Nie wykluczone, że posiadała też typowe dla miast prawa targowe. Możemy sądzić, że już przed rokiem 1308 Nowa Wieś była fiskalną wsią księstwa białogardzkiego. Później stanie się posiadłością lęborskiej komory.

Pierwszy z krzyżackich sołtysów, Hildebrand otrzymał dziedzicznie 10 włók wolnych od czynszu oraz karczmę, za którą uiszczal czynsz w wysokości 1 marki (grzywny) rocznie i daninę 10 kur.

Musiał też konno służyć w potrzebie wojennej. W rejestrze z roku 1437 wymienia się tu wprawdzie 84 włóki, ale są to tylko oczynszowane włóki chłopskie.

Nowowiejski kościół włączono do dziekanatu lęborskiego. Z każdej włóki chłopskiej uiszczono roczną opłatę w kwocie 15 skotów i 2 kur wójtowi Lęborka, któremu także 1 markę wpłacał uprzywilejowany karczmarz Nowej Wsi.

Okolo tego czasu trwał spór między sołtysem i mieszkańcami Nowej Wsi ze szlachcicem Wojciechem z Pogorzewa (kopenhaska tabliczka woskowa nr 58), sąd nakazał zgodę i przyjaźń pod karą 30 grzywien.

3 stycznia 1455 roku król polski Kazimierz Jagiellończyk, nadając w powiernictwo ziemię lęborsko-bytowską swemu stronnikowi w wojnie 13-letniej przeciw Zakonowi, zachodniopomorskiemu księciu Erykowi II, wyłączył Nową Wieś, Kębłowo, Lubowidz i młyn foluszowy pod Lęborkiem, które przyznał temu miastu.

Także matrykuła włókowa z r.1628 wymienia w Nowej Wsi 100 włók, tak też szczegółowszy opis z r.1658, według którego znajdowano tu 3 gospodarstwa sołtysa (z tych jedno stało się w latach 1637-1657 folwarkiem fiskalnym, dającym początek gospodarstwu państwowemu).

Początkowo miało ono powierzchnię 4 włók, jednak z czasem dołączono doń 2 także 4-włókowe, opuszczone gospodarstwa chłopskie. Folwarkiem tym zarządzał pierwotnie sędzia ziemski Przebédowski. Pozostali dwaj sołtysi władali łącznie 8 włókami, z których uiszczali 48 korców służebnego owsa. Za prawo użytkowania wężerzy na rzece Kisewce musieli oni oddawać tzw. opłatę jazową (Wehrgeld).

W r.1658 wzmiankowane 6 kościelnych włók uprawiali także chłopcy za odpłatnością na rzecz katolickiego proboszcza.

Wówczas wyliczono 88 włók poddanych chłopów, do których zapewne włączono też 6 włók parafialnych.

W latach 1637-1657 powinności szarwarkowe chłopów polskich władze zamieniły na czynsz pieniężny. Później wszakże przywrócono stan poprzedni, bowiem uznano ów czynsz bardziej nieznośnym od robocizny szarwarkowej. Pierwotnie szarwark odrabiano w Obliwicach, po utworzeniu fiskalnego folwarku, w Nowej Wsi zajęcia te wykonywano na miejscu. Nowa Wieś nigdy nie posiadała znaczniejszych terenów leśnych, tylko w małym jeziorze poławiano ryby.

Opis z roku 1784 (Brüggemann) nie odbiega istotnie od tego obrazu, zgodnie z którym Nowa Wieś położona była w odległości 1/8 mili na północ od Lęborka, w dolinie przy strumieniu płynącym z Kębłowa i uchodzącym, przez Nową Wieś, do rzeki Łeby. Rozlokowane jest przy drodze pocztowej z Lęborka do Łeby. Jest największą wsią starostwa lęborskiego i poza fiskalnym folwarkiem - posiada dwie zagrody wolnych sołtysów, 19 chłopów, (z których jeden jest osobą wolną), 3 chałupników, zbudowany w r.1781 - budynek szkolny, 1 - dwurodzinny dom na wybudowaniu, zamieszkały m.in. przez strażnika lasu nadzorującego kępę sosen i młodnik, 38 dymów (domów mieszkalnych), 1 kościół katolicki, w którym trzykrotnie w roku głosi się kazania, luterkański dom modlitwy (zbudowany w r.1737) podlegający inspekcji lęborskiej, a będący filią zboru w Garczegorzu (kazania głoszone w nim każdej niedzieli) oraz gliniaste ziemie orne i dobre łąki.

W XIX wieku doszedł do tego młyn. Około roku 1910 zanotowano tu 23 posiadaczy gospodarstw, 4 nauczycieli i 3 karczmarzy. Ilość mieszkańców wzrosła z 856 - w roku 1875 do 1148 - w roku 1905.

W r.1895 powstała spółdzielnia mleczarska, której mienie w r.1900 osiągnęło wartość 12.639 marek. Po uwolnieniu chłopów od świadczeń na rzecz państwa, Nowa Wieś stała się typową wsią i gminą chłopską będącą jednocześnie siedzibą wójtostwa. Gmina ta około 1910r. obejmowała 1.102 mieszkańców, nowowiejski okręg folwarczny - o powierzchni 373 ha skupiał nadto 113 mieszkańców.

Miejscowy folwark pozostawał na ogół w rękach generalnych dzierżawców powiatu, był także siedzibą władzy. Nie był jednak dobrem alodialnym i wysyłał tylko swego przedstawiciela do rady powiatu zgodnie z zarządzeniem z 21.V.1682r. W roku 1784 należało doń 475 mórg i 140 prętów gliniastej, urodzajnej ziemi oraz dobre łąki, szarwark odrabiało w nim 8 chłopów z Nowej Wsi oraz tyle samo z Lubowidza. Rybołówstwo uprawiano w tzw. Czerwonym Jeziorze, w Kisewce znajdował się jaz łososiowy. Do dworu należał browar i gorzelnia.

W roku 1847 ów folwark nabył Beno Wejher, późniejszy starosta powiatu złotowskiego. Od r.1862 do początków XX wieku pozostawał on we władaniu rodziny Osterrohtów ze Strzelęcina i Jerzego Ernesta von Osterrohta; od roku 1878 - Fryderyka v.Osterrohta, - od 17.VIII.1892r. Augustyna Ernesta oraz Gotthilfa Osterrohtów.

Na dawność kościoła w Nowej Wsi wskazuje patronat św. Katarzyny. Przed r.1341 był on ośrodkiem samodzielnej parafii, później stał się filią kościoła lęborskiego. W r.1406 uiszczał równą Lęborkowi daninę biskupią w wysokości 2 marek (grzywien), w czym przewyższał go tylko kościół w Białogardzie (2,5 marki). W roku 1423 kościół w Nowej Wsi otrzymał nawet odrębną, papieską bullę odpustową.

W r.1570 wieś była już zreformowana, dlatego w protokóle wizytacyjnym z r.1593 miejscowego kościoła nie wymienia się jako katolicki, a w rękach ewangelików przetrwał on do r.1641. Po przywróceniu go katolikom, w protokołach wizytacyjnych z lat 1642 i 1680 jego siedzibę nazwano Neodorffium i Nowawieś (jest to być może, pierwsze zastosowanie aktualnie obowiązującej polskiej nazwy). Niemniej w r.1686 przeważali tu luteranie. 26.XI.1829 r. kuria biskupia w Pelplinie odstąpiła kościół luteranom.

Już w r.1738 zbudowano nowy zbór, w którym pierwsze kazanie wygłoszono 14.IX.1738r., wkrótce jednak budowla ta okazała się wadliwa i w końcu przejęto zagrożony ruinacją dotychczasowy budynek kościoła katolickiego.

W roku 1845 położono kamień węgielny pod nową budowlę, jaką oddano do użytku 29.X.1847 roku.

10.III.1945 roku Nową Wieś wyzwoliły radzieckie wojska II Frontu Białoruskiego, dowodzonego przez marszałka Konstantego Rokossowskiego. Odtąd ta - w przewadze chłopska miejscowość jest nadal największą wsią powiatu lęborskiego i władz administracyjnych gminy (w latach 1955-1972 siedziba gromady).

W roku 1975 wieś posiadała 1532 mieszkańców.

Znajduje się tu Gminny Ośrodek Kultury, Gminna Biblioteka Publiczna, Państwowy Ośrodek Maszynowy, poczta, gospoda i sklepy, szkoła podstawowa, gimnazjum, przedszkole, Gminny Ośrodek Zdrowia i Apteka, Urząd Gminy, przystanki MPK i PKS oraz kilka prywatnych rzemieślniczych punktów usługowych.

1.3. Przestrzenna struktura miejscowości

Wieś posiada walory krajobrazowe i przyrodnicze. Położona jest w pradolinie Łeby, przepływa przez nią rzeka Kisewa i otaczają ją lasy.

Wieś usytuowana w dolinie rzeki Kisewki, dwa kilometry na północ od Lęborka. Od północnego zachodu jest ona otoczona morenowymi wzniesieniami Nowowiejskich Gór o średniej wysokości 106 m n.p.m.. W północno-wschodniej części wsi, na północnym, stromym stoku wzgórza Grodnik, przylegającym od południa do drogi wiodącej z Nowej Wsi Lęborskiej do Kębłowa, znajdują się szczątki średniowiecznego grodu. Tuż obok jest kopalnia piasku z pozostałościami wydymioceńskich i skamielinami drobnych zwierząt morskich.

W głębszych warstwach kopalni piasku w Nowej Wsi Lęborskiej są doskonałe białe piaski wydymowo-mioceńskie, oraz gład narzutowy, ob. Łowcze.

W miejscowości Nowa Wieś Lęborska jest brak rynku, centralnego deptaku, placu targowego.

Układ wsi ma charakter wielodrożnicowy, zabudowa jest zwarta, w dużej mierze sprzed II wojny światowej, murowana. Domy rozciągają się są wzdłuż drogi wojewódzkiej 214.

1 Położenie Nowej Wsi Lęborskiej na tle gminy Nowa Wieś Lęborska

2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości

2.1. Zasoby przyrodnicze

Miejscowość nie leży na terenie parku krajobrazowego i parku narodowego. W różnych miejscach rosną: klony pospolite, kasztanowce białe, stare wierzby białe, topole czarne, dęby szypułkowe, wiązy polne, buki pospolite, jarząby szwedzkie, lipy drobnolistne, jesiony wyniosłe, klony jawory, świerki pospolite, świerk kłujący odmiany srebrzystej, żywotniki zachodnie oraz różne krzewy. Przy wschodnim skraju drogi z Nowej Wsi Lęborskiej do Lęborka, tuż przed granicą obu tych miejscowości, rosną chronione 3 jarząby szwedzkie i są Własnością Zarządu Dróg Publicznych w Lęborku. Przy drodze do Redkowic mieszany drzewostan starego cmentarza.

2.2. Dziedzictwo kulturowe

- Grodzisko średniowieczne na północnym stoku wzniesienia Grodnika, przy drodze z Nowej Wsi Lęborskiej do Kębłowa, obok kopalni piasku, pokryte drzewami.
- Wiele chłopskich budynków ryglowych: nr 60, nr 99, nr 123 i inne (w tym stodoły), przeważnie z XIX wieku. Nr 123 dach naczółkowo-dymnikowy, stodoła ryglowa.
- Nr 46, 48, 56, 64, 88 - domy z późnego okresu klasycyzmu z oryginalnymi drzwiami wejściowymi.
- Kościół neogotycki, budowany w latach 1845 - 1847, halowy z absydą, orientowany.
- Ryglowy budynek starej gospody.

2.3. Obiekty i tereny

Na terenie miejscowości Nowej Wsi Lęborskiej jest brak skwerów, parków, ścieżek rowerowych.

2.4 Infrastruktura społeczna

W Nowej Wsi Lęborskiej znajduje się Przedszkole oraz Zespół Szkół, na które składa się Zespół Szkół Podstawowych i Zespół Szkół Gimnazjalnych.

W Ramach programu „Orlik” powstało boisko, przy Zespole Szkół, na którym dzieci i młodzież odbywają zajęcia z wychowania fizycznego, a także spędzają czas poza lekcyjny aktywnie, grając na nim w różne gry i zabawy.

Na terenie wsi mieści się budynek świetlicy wiejskiej, znajdujący się w Gminnym Ośrodku Kultury, dzięki któremu mieszkańcy mogą udzielać się społecznie.

Rada Sołecka szczególnie dba o najmłodszych i seniorów. Często w budynku świetlicy odbywają się spotkania z różnymi znanymi osobami, np. pisarzami, poetyckie wieczory. Dla najmłodszych organizowane są ferie zimowe, konkursy z nagrodami. Ponadto dzieci mogą brać aktywny udział w różnych kołach zainteresowań: teatralnym, plastycznym i muzycznym.

Przed Gminnym Ośrodkiem Kultury znajduje się plac z muszlą oraz zieleń – krzewy, trawnik – jednak bez ławek, na których można by posiedzieć w ładną pogodę. W porze letniej na terenie placu organizowane są festyny wiejskie, na których mieszkańcy mogą wspólnie bawić się, przy grających zespołach młodzieżowych i biesiadnych, do późnych godzin nocnych.

W budynku Gminnego Ośrodka Kultury znajduje się Gminna Biblioteka Publiczna, która oferuje mieszkańcom dość szeroki zasób różnych książek i materiałów. Dodatkowo znajdują się w czytelni trzy stanowiska komputerowe, z którego mogą korzystać mieszkańcy.

W centrum wsi znajduje się Urząd Pocztowy, gospoda, dziesięć sklepów o różnym zakresie handlowym, fryzjer, kwaciarnia, kiosk, Gminny Ośrodek Zdrowia i Apteka oraz kościół katolicki. W 2010 roku powstały we wsi trzy place zabaw.

Z tego względu, że miejscowość ta stanowi jednocześnie Gminę Nowa Wieś Lęborska, znajduje się w niej Urząd Gminy.

We wsi funkcjonuje Gminny Zakład Usług Kanalizacyjnych oraz Bank Spółdzielczy.

Znajdują się tutaj przystanki Miejskiego Zakładu Komunikacji i Państwowej Komunikacji Samochodowej. W miejscowości Nowa Wieś Lęborska znajduje się również Komenda Policji, która podlega Powiatowej Komendzie Policji w Lęborku i Ochotnicza Straż Pożarna, w której ochotnikami są głównie młodzi ludzie.

We wsi znajduje się także Państwowy Ośrodek Maszynowy, tartak oraz kilka prywatnych rzemieślniczych punktów usługowych.

2.5. Infrastruktura techniczna

W Nowej Wsi Lęborskiej znajduje się 446 budynków mieszkalnych, z których każdy korzysta z sieci elektrycznej i wodociągowej.

Miejscowość jest również wyposażona w infrastrukturę komunikacyjną, która łączy przede wszystkim mieszkańców z pobliskim miastem. Znajdują się tutaj przystanki Miejskiego Zakładu Komunikacji i Państwowej Komunikacji Samochodowej. Trasa MZK linii nr 2 biegnie z Lęborka przez Nową Wieś Lęborską do Kębłowa Nowowiejskiego, a trasa nr 3 z Lęborka przez Nową Wieś Lęborską do Redkowic i Chocielewka. Natomiast trasa PKS prowadzi z Lęborka przez Nową Wieś Lęborską do Łeby oraz innych miejscowości należących do Gminy Nowa Wieś Lęborska.

Wieś jest tylko częściowo wyposażona w sieć kanalizacyjną, która znajduje się na osiedlu XXX-lecia PRL, które jest najbliżej położone granic Lęborka, gdyż podlega pod oczyszczalnię ścieków mieszczącą się w Lęborku. Pozostali mieszkańcy korzystają ze zbiorników bezodpływowych.

2.6. Gospodarka i rolnictwo

Mieszkańcy Nowej Wsi Lęborskiej utrzymują się przede wszystkim z sektora usług i sektora produkcji, którzy są zatrudnieni głównie w mieście Lębork. Jedynie niewielka część mieszkańców utrzymuje się z rolnictwa, bądź jednocześnie z rolnictwa i dodatkowo pracuje w sektorze usług lub produkcji.

Na terenie wsi znajdują się, zarówno duże gospodarstwa, powyżej 1 hektara, jest ich 97, jak i małe gospodarstwa prowadzone przez mieszkańców na własne potrzeby.

We wsi zarejestrowanych jest 66 podmiotów gospodarczych, które specjalizują się w następujących branżach: budownictwo (19 firm), ochrona zdrowia (7), metalowe (3), transport (5), handel (13), gastronomia (5), motoryzacyjne (1), produkcja wyrobów (1), precyzyjne (1), produkcyjno – usługowe (1) i pozostałe usługi (10).

Funkcjonuje tutaj pięć sklepów spożywczych, w tym jeden samoobsługowy, dwa sklepy odzieżowe i jeden sklep z odzieżą używaną oraz jeden sklep z wyposażeniem sanitarnym i metalowym.

2.7. Kapitał społeczny i ludzki

Aktywność mieszkańców w Nowej Wsi Lęborskiej jest duża, co zobowiązuje do zapewnienia podstawowych potrzeb społecznych, np. poprzez place zabaw dla dzieci, by mogły one spędzać aktywnie czas wolny na świeżym powietrzu ze swoimi rówieśnikami oraz zielenie.

W miejscowości tej widać ogromne zaangażowanie mieszkańców wsi w budowę życia kulturalnego. Świadczy o tym szereg imprez plenarnych w czasie letnim oraz różne spotkania z pisarzami, wieczory poezji, wystawy różnych malarzy.

Rada Sołecka i wraz z Radnymi są grupami inicjatywnymi w organizacji szeregu imprez dla mieszkańców nie tylko z terenu gminy.

Przy Zespole Szkół funkcjonuje klub sportowy „Tęcza Nowa Wieś Lęborska”, która słynie w województwie z zajmowanych pierwszych miejsc w rozgrywkach turnieju tenisa stołowego.

3. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości

3.1. Mocne strony

- walory przyrodnicze, tereny zielone przy wsi dające podstawy dla rozwoju aktywizacji gospodarczej,
- położenie przy Lęborku (korzystanie z usług i infrastruktury miejskiej).
- rezerwy terenu pod rozwój działalności gospodarczej
- położenie przy drodze wojewódzkiej nr 214, która łączy się z drogą krajową nr 6 (podstawa rozwoju działalności gospodarczej)

3.2. Słabe strony

- mało miejsc do spotkań mieszkańców wsi (zwiększenie aktywności społecznej)
- niezbyt wysoki poziom warunków życia
- małe możliwości aktywnego rozwoju mieszkańców w dziedzinie kultury
- brak zajęć pozalekcyjnych dla dzieci i młodzieży w czasie wolnym od nauki

- brak placu zabaw
- brak zaangażowania społeczeństwa w życie wsi
- brak zakładów pracy
- słabo rozwinięta infrastruktura techniczna (tylko część wsi przyłączona jest do oczyszczalni ścieków)

3.3. Szanse

- możliwość pozyskania wsparcia ze środków unijnych,
- rozwój rolnictwa, rzemiosła i przedsiębiorczości
- rozwijanie życia kulturalnego wsi z wykorzystaniem odnowionej świetlicy
- potencjalne możliwości rozwoju turystyki z wykorzystaniem walorów przyrodniczych i krajobrazowych,
- migracja ludności z miasta na wieś,

3.4. Zagrożenia

- patologie społeczne - uzależnienie od narkotyków i alkoholu,
- brak środków finansowych na rozwój infrastruktury technicznej,
- wyjazdy młodych do pracy za granicę,
- brak zaangażowania mieszkańców w rozwiązywanie problemów wsi i w jej dalszym rozwoju;
- zagrożenia ekologiczne,
- brak kompleksowych inwestycji w infrastrukturę techniczną.

4. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną (w okresie co najmniej 7 lat od dnia przyjęcia planu odnowy miejscowości, z kolejności wynikających priorytetów rozwoju miejscowości z podaniem szacunkowych kosztów ich realizacji).

Nazwa inwestycji	Cel inwestycji	Przeznaczenie inwestycji	Harmonogram realizacji	Kwota końcowa i wskazanie źródła jej pozyskania (w PLN)
Budowa kanalizacji sanitarnej z przyłączami	Poprawa stanu środowiska, poprawa jakości życia, poprawa stanu infrastruktury technicznej	Mieszkańcy, przedsiębiorcy, instytucje publiczne	2011 - 2012	15.000.000 z; - RPO WP 8.2. – 7 826 664,92 - WFOŚiGW w Gdańsku – 2.000.000. - Budżet Gminy - 5173335,08
Wypożyczenie świetlicy wiejskiej	Poprawa dostępu do infrastruktury społeczno – kulturalnej, Wzrost aktywności społecznej mieszkańców.	Mieszkańcy Gminy	2011	86 000,00 – 75% PROW, 25% budżet Gminy
Budowa ul. Witosa	Poprawa infrastruktury technicznej, Usprawnienie mieszkańcom dojazdu do ich posiadłości.	Mieszkańcy, przedsiębiorcy, instytucje publiczne	2012 - 2015	1.000.000 Budżet gminy,
Budowa kortów tenisowych	Poprawa dostępu do infrastruktury sportowej (budowa), Wzrost aktywności społecznej mieszkańców	Dzieci, młodzież, mieszkańcy wsi	2014	70.000,00 – budżet gminy, mieszkańcy
Skate park	Poprawa dostępu do infrastruktury sportowej (budowa), Wzrost aktywności społecznej mieszkańców.	Dzieci, młodzież	2017	60.000,00 - budżet gminy, mieszkańcy, środki prywatne
Zagospodarowanie terenu po tzw. byłej mleczarni, zieleńce, ścieżki dla spacerowiczów, ławeczki	Poprawa dostępu do infrastruktury sportowej (budowa),	Mieszkańcy	2016-18	100.000,00 - budżet gminy, mieszkańcy
Drogi, oświetlenie	Poprawa infrastruktury komunikacyjnej.	Użytkownicy dróg	2012 - 2018	1500.000,00 – Budżet gminy

5. Opis i charakterystyka obszarów o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na położenie oraz cechy funkcjonalno – przestrzenne.

W miejscowości Nowa Wieś Lęborska można wyróżnić obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne.

Jest to teren położony w centrum wsi. W obszarze tym znajdują się min. świetlica wiejska, plac zabaw, przedszkole, kościół i sklepy spożywcze. Są to miejsca częstych spotkań mieszkańców wsi. Obszar ten ze względu na swoje położenie pełni dla mieszkańców wsi ważną funkcję.